

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 29. novembra 2018*

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Zrušenie zaradenia do zoznamu Všeobecným súdom – Opätovné zaradenie do zoznamu – Dôkazy vzťahujúce sa k okamihu pred prvým zaradením do zoznamu – Skutočnosti známe pred prvým zaradením do zoznamu – Právna sila rozhodnutej veci – Rozsah – Právna istota – Ochrana legitímnej dôvery – Účinná súdna ochrana – Dôvod zaradenia do zoznamu súvisiaci s logistickou podporou iránskej vlády – Dosah – Činnosť spočívajúca v preprave surovej ropy“

Vo veci C-600/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 24. novembra 2016,

National Iranian Tanker Company, so sídlom v Teheráne (Irán), v zastúpení: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barrister, R. Chandrasekera, S. Ashley a C. Murphy, solicitors,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: A. Vitro a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda siedmej komory T. von Danwitz (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász a C. Vajda,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: tajomník: R. Șereș, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. januára 2018,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. apríla 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa National Iranian Tanker Company (ďalej len „NITC“) domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 14. septembra 2016, National Iranian Tanker Company/Rada (T-207/15, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2016:471), ktorým tento súd zamietol jej žalobu, ktorou sa domáhala:
 - zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/236 z 12. februára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 39, 2015, s. 18), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/230 z 12. februára 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 39, 2015, s. 3), a to v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú (ďalej len „napadnuté akty“), a
 - subsidiárne vyhlásenia neuplatniteľnosti článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39) a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 2012, s. 1), a to v rozsahu, v akom sa na ňu tieto ustanovenia uplatňujú.

Právny rámec

Rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov č. 1929 a č. 2231 (2015)

- 2 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov prijala 9. júna 2010 rezolúciu č. 1929 (2010) (ďalej len „rezolúcia č. 1929“), ktorou sa rozšíril rozsah reštriktívnych opatrení uvalených rezolúciami č. 1737 (2006), č. 1747 (2007) a č. 1803 (2008) a zaviedli dodatočné reštriktívne opatrenia voči Iránskej islamskej republike. Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov v tejto rezolúcii predovšetkým poukazuje na „potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu plynúcimi z jeho energetického sektora a financovaním jadrových činností Iránu predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní“.
- 3 Dňa 24. novembra 2013 uzatvorili Iránska islamská republika na jednej strane a Spolková republika Nemecko, Čínska ľudová republika, Spojené štáty americké, Ruská federácia, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, za podpory vysokej predstaviteľky Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku na druhej strane, v Ženeve (Švajčiarsko) dohodu o spoločnom akčnom pláne (ďalej len „spoločný akčný plán“), v ktorom je vymedzený postup na dosiahnutie dlhodobého komplexného riešenia iránskej jadrovej otázky.
- 4 Dňa 14. júla 2015 prijali Iránska islamská republika na jednej strane a Spolková republika Nemecko, Čínska ľudová republika, Spojené štáty americké, Ruská federácia, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj vysoká predstaviteľka Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku na druhej strane, vo Viedni (Rakúsko) „Spoločný komplexný akčný plán“ s cieľom dosiahnuť dlhodobé komplexné riešenie iránskej jadrovej otázky (ďalej len „spoločný komplexný akčný plán“).
- 5 Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov prijala 20. júla 2015 rezolúciu č. 2231 (2015), ktorou sa schvaľuje spoločný komplexný akčný plán, nalieha na jeho úplné vykonávanie v súlade s harmonogramom, ktorý je v ňom stanovený, a ktorou sa stanovujú opatrenia, ktoré sa majú prijať v súlade s týmto plánom.

Právo Únie

- 6 Dňa 17. júna 2010 Európska rada vyzvala Radu Európskej únie, aby prijala opatrenia na vykonanie opatrení uvedených v rezolúcii č. 1929, ako aj sprievodné opatrenia s cieľom podporiť, aby sa prostredníctvom rokovaní vyriešili všetky pretrvávajúce obavy súvisiace s citlivými technológiami, ktoré Iránska islamská republika vyvíjala na podporu svojho jadrového programu a programu riadených striel. Tieto opatrenia sa mali okrem iného týkať oblasti obchodu, finančného sektoru, iránskeho sektoru dopravy a kľúčových odvetví v ropnom a plynárenskom priemysle.
- 7 Dňa 26. júla 2010 prijala Rada Európskej únie rozhodnutie 2010/413, ktorého príloha II obsahuje zoznam osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje. Odôvodnenie 22 uvedeného rozhodnutia odkazuje na rezolúciu č. 1929 a uvádza, že táto rezolúcia poukazuje na potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránskej islamskej republiky plynúcimi z jej energetického sektora a financovaním jej jadrových činností predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní.
- 8 Rada prijala 23. januára 2012 rozhodnutie 2012/35/SZBP, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 19, 2012, s. 22). Podľa odôvodnenia 13 tohto rozhodnutia by sa zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov malo vzťahovať na ďalšie osoby a subjekty, ktoré podporujú iránsku vládu a umožňujú jej pokračovať v jadrových činnostiach citlivých z hľadiska šírenia zbraní hromadného ničenia alebo vo vývoji nosičov jadrových zbraní, a to predovšetkým osoby a subjekty, ktoré iránskej vláde poskytujú finančnú, logistickú alebo materiálnu podporu.
- 9 Uvedeným rozhodnutím bol do rozhodnutia 2010/413 vložený článok 3a, ktorý zakazuje dovoz, nákup alebo prepravu iránskej surovej ropy a ropných produktov.
- 10 Rozhodnutie 2012/35 doplnilo do článku 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 písmeno c), ktoré upravuje zmrazenie finančných prostriedkov nižšie uvedených osôb a subjektov:
„iných osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I a ktoré poskytujú podporu iránskej vláde, a osôb a subjektov s nimi spojených, ktorých zoznam sa uvádza v prílohe II“.
- 11 Dňa 23. marca 2012 prijala Rada nariadenie č. 267/2012, ktorým sa vykonávajú – pokiaľ ide o Európsku úniu – reštriktívne opatrenia stanovené v rozhodnutí 2012/35.
- 12 Článok 11 tohto nariadenia zavádza obmedzenia podobné tým, ktoré sú uvedené v článku 3a rozhodnutia 2010/413 a ktoré sa týkajú dovozu, nákupu a prepravy iránskej surovej ropy a ropných produktov.
- 13 Článok 23 ods. 2 písm. d) uvedeného nariadenia stanovuje, že sa zmrazia finančné prostriedky a hospodárske zdroje osôb, subjektov alebo orgánov uvedených v jeho prílohe IX, ktoré boli v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 označené za „iné osoby, subjekty a orgány, ktoré podporujú iránsku vládu, a osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory“.
- 14 Rozhodnutie Rady 2012/635/SZBP z 15. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 282, 2012, s. 58), zmenilo znenie článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 takto:
„ostatných osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré podporujú iránsku vládu, a subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, alebo osôb a subjektov s nimi spojených, ako sa uvádzajú v prílohe II“.

- 15 Nariadením (EÚ) č. 1263/2012 z 21. decembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 356, 2012, s. 34), Rada zmenila znenie článku 23 ods. 2 písm. d) tohto naposledy uvedeného nariadenia takto:

„ktoré sú inými osobami, subjektmi a orgánmi, ktoré podporujú iránsku vládu a subjekty, ktoré iránska vláda vlastní alebo kontroluje, alebo osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené, či už poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory [ktoré sú inými osobami, subjektmi a orgánmi, ktoré podporujú iránsku vládu, napríklad poskytovaním materiálnej, logistickej alebo finančnej podpory, a subjekty, ktoré tieto iné osoby, subjekty a orgány vlastní alebo kontrolujú alebo osoby a subjekty, ktoré sú s nimi spojené – *neoficiálny preklad*]“.

- 16 Na účely vykonania spoločného akčného plánu prijala Rada 20. januára 2014 rozhodnutie 2014/21/SZBP, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 15, 2014, s. 22). Podľa odôvodnenia 3 rozhodnutia 2014/21 by v rámci tejto prvej fázy spoločného akčného plánu mala Iránska islamská republika prijať dobrovoľné opatrenia, ktoré sú uvedené v tomto pláne, a v reakcii na to by sa mali prijať viaceré dobrovoľné opatrenia, ktoré by v prípade Únie zahŕňali pozastavenie uplatňovania restriktívnych opatrení týkajúcich sa najmä zákazu prepravovať iránsku surovú ropu. Uvedeným rozhodnutím Rada predovšetkým pozastavila na dobu šiestich mesiacov zákaz stanovený v článku 3a rozhodnutia 2010/413, pokiaľ ide o prepravu iránskej surovej ropy. Pozastavenie tohto zákazu bolo následne predĺžené niekoľkými po sebe nasledujúcimi aktmi Rady.
- 17 V ten istý deň prijala Rada nariadenie (EÚ) č. 42/2014, ktorým sa mení nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 15, 2014, s. 18), ktorým bolo na dobu šiestich mesiacov pozastavené uplatňovanie zákazu stanoveného v článku 11 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 267/2012 prepravovať surovú ropu alebo ropné produkty, pokiaľ pochádzajú z Iránu alebo sa vyvážajú z Iránu do inej krajiny. Pozastavenie uplatňovania tohto zákazu bolo následne predĺžené niekoľkými po sebe nasledujúcimi aktmi Rady. Tento zákaz bol napokon zrušený nariadením Rady (EÚ) č. 2015/1861 z 18. októbra 2015, ktorým sa mení nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 274, 2015, s. 1).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 18 NITC je iránska spoločnosť, ktorá sa zaoberá nákladnou prepravou surovej ropy a plynu. Prevádzkuje jednu z najväčších flotíl ropných tankerov s dvojitým trupom na svete.
- 19 Dňa 15. októbra 2012 Rada rozhodnutím 2012/635 a vykonávacím nariadením (EÚ) č. 945/2012, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 282, 2012, s. 16), zaradila meno spoločnosti NITC do zoznamov osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje a ktoré sú uvedené v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a v prílohe IX nariadenia č. 267/2012. Dôvody jej zaradenia do týchto zoznamov boli rovnaké a boli formulované takto:

„Spoločnosť účinne kontrolovaná iránskou vládou. Prostredníctvom svojich akcionárov, ktorí zachovávajú väzby s vládou, poskytuje finančnú podporu iránskej vláde.“

- 20 Rozsudkom z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608), Všeobecný súd zrušil rozhodnutie 2012/635 a vykonávacie nariadenie č. 945/2012 v rozsahu, v akom sa tieto akty týkali spoločnosti NITC, a to z dôvodu, že zaradenie jej mena do zoznamov osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, bolo neodôvodnené, pretože tvrdenia Rady, podľa ktorých je NITC kontrolovaná iránskou vládou, ktorej poskytuje finančnú podporu, neboli podložené. Navyše Všeobecný súd zachoval účinky uvedených aktov voči spoločnosti NITC až do dátumu uplynutia lehoty na podanie odvolania uvedenej v článku 56 prvom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie alebo v prípade podania odvolania v tejto lehote až do dátumu jeho zamietnutia. Proti tomuto rozsudku nebolo podané nijaké odvolanie.

- 21 Dňa 12. februára 2015 Rada napadnutými aktmi opätovne zaradila meno spoločnosti NITC do zoznamu osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413, ako aj do zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 (ďalej len „sporné zoznamy“) s týmto odôvodnením:

„[NITC] poskytuje finančnú podporu iránskej vláde prostredníctvom svojich akcionárov – Iránskeho štátneho penzijného fondu, Iránskej organizácie sociálneho zabezpečenia a Penzijného a sporiaceho fondu zamestnancov ropného priemyslu, čo sú štátom kontrolované subjekty. Okrem toho NITC je jedným z najväčších operátorov ropných tankerov na svete a jedným z hlavných prepravcov iránskej ropy. NITC tak poskytuje iránskej vláde logistickú podporu prostredníctvom prepravy iránskej ropy.“

- 22 Dňa 18. októbra 2015 Rada v rámci vykonávania spoločného komplexného akčného plánu prijala jednak rozhodnutie (SZBP) 2015/1863, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 274, 2015, s. 174), ktorým boli vo vzťahu k spoločnosti NITC pozastavené reštriktívne opatrenia stanovené v rozhodnutí 2010/413, a jednak vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1862, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 274, 2015, s. 161), ktorým bolo jej meno vymazané zo zoznamu uvedeného v prílohe IX tohto posledného uvedeného nariadenia.
- 23 Rozhodnutie 2015/1863 a vykonávacie nariadenie 2015/1862 sa uplatňujú od 16. januára 2016 na základe rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/37 zo 16. januára 2016 o dátume uplatňovania rozhodnutia 2015/1863 (Ú. v. EÚ L 11 I, 2016, s. 1), a na základe informácií o dátume uplatňovania nariadenia 2015/1861 a vykonávacieho nariadenia 2015/1862 (Ú. v. EÚ C 15 I, 2016, s. 1).

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 24 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 24. apríla 2015 NITC podala žalobu o neplatnosť sporných aktov. Subsidiárne NITC na základe článku 277 ZFEÚ navrhla, aby sa vyhlásilo, že článok 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012 nie sú voči nej uplatniteľné.
- 25 Súbežne s touto žalobou NITC podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala odkladu vykonateľnosti napadnutých aktov. Tento návrh bol zamietnutý uznesením predsedu Všeobecného súdu zo 16. júla 2015, National Iranian Tanker Company/Rada (T-207/15 R, EU:T:2015:535).
- 26 Na podporu svojej žaloby NITC uviedla päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý bol založený na porušení zásad právnej sily rozhodnutej veci, právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy, druhý na nesprávnom posúdení, tretí na porušení práva na obhajobu, práva na riadnu správu vecí verejných a zásady účinnej súdnej ochrany a štvrtý na porušení práva vlastníť majetok, práva na dobrú povesť a slobody podnikania. Piaty žalobný dôvod, uvedený subsidiárne, bol založený na protiprávnosti článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012.
- 27 Všeobecný súd zamietol každý z týchto žalobných dôvodov a v dôsledku toho zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania a konanie pre Súdny dvorom

- 28 NITC navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,

- vyhovel návrhom, ktoré uviedla v konaní pred Všeobecným súdom, a najmä:
 - zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa na ňu vzťahujú,
 - subsidiárne určil, že článok 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a článok 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012 nie sú v rozsahu, v akom sa jej týkajú, uplatniteľné, a
- zaviazal Radu na náhradu trov odvolacieho konania a konania pred Všeobecným súdom.

29 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie, ktoré podala NITC, ako neprípustné alebo prípadne ako nedôvodné,
- subsidiárne, pokiaľ Súdny dvor rozhodne, že sa napadnutý rozsudok zrušuje a vydá sám konečný rozsudok, zamietol žalobu o neplatnosť a návrh na vyhlásenie neuplatniteľnosti, a
- zaviazal NITC na náhradu trov odvolacieho konania.

O odvolaní

O prípustnosti odvolania

Tvrdenia účastníkov konania

- 30 Rada tvrdí, že NITC nemá záujem na rozhodnutí o tomto odvolaní, takže toto odvolanie je neprípustné, a to z dôvodu, že na základe rozhodnutia 2015/1863 a vykonávacieho nariadenia 2015/1862 došlo k zrušeniu reštriktívnych opatrení, ktoré boli voči nej prijaté, ako aj z dôvodu, že napadnutými aktmi nedošlo k zásahu do jej dobrej povesti.
- 31 NITC tvrdí, že má naďalej záujem domáhať sa zrušenia napadnutého rozsudku, ako aj zrušenia napadnutých aktov, aby tak bola *ex tunc* uznaná protiprávnosť jej opätovného zaradenia do sporných zoznamov, prípadne aby mohla podať žalobu na náhradu ujmy, ktorá jej vznikla v dôsledku jej opätovného zaradenia do uvedených zoznamov a aby mohla obnoviť svoju dobrú povesť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 32 Podľa ustálenej judikatúry platí, že existencia záujmu odvolateľa na konaní predpokladá, že odvolanie by svojím výsledkom mohlo priniesť prospech účastníkovi, ktorý ho podal (rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 43 a citovaná judikatúra).
- 33 Súdny dvor pritom rozhodol, že osoba alebo subjekt, ktorých meno bolo zaradené do zoznamu osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, má naďalej prinajmenšom morálny záujem na dosiahnutí zrušenia tohto zaradenia, a teda na tom, aby súd Únie uznal, že nemali byť nikdy zaradené do takéhoto zoznamu, a to vzhľadom na dôsledky pre ich povesť, a to aj po tom, čo ich meno bolo vymazané z uvedeného zoznamu alebo zmrazenie ich finančných prostriedkov bolo pozastavené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, body 70 až 72; z 8. septembra 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, C-459/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:646, bod 12, ako aj z 15. júna 2017, Al-Faqih a i./Komisia, C-19/16 P, EU:C:2017:466, bod 36).

- 34 Z toho vyplýva, že NITC má prinajmenšom morálny záujem naďalej sa domáhať zrušenia svojho opätovného zaradenia do sporných zoznamov, aj keď zmrazenie jej majetku vyplývajúce z tohto opätovného zaradenia do zoznamu uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413 bolo pozastavené na základe rozhodnutia 2015/1863 a jej meno bolo vymazané zo zoznamu uvedeného v prílohe IX nariadenia č. 267/2012 na základe vykonávacieho nariadenia 2015/1862.
- 35 Odvolanie je preto prípustné.

O veci samej

- 36 Na podporu svojho odvolania NITC uvádza štyri odvolacie dôvody.

O prvom odvolacom dôvode

– Tvrdenia účastníkov konania

- 37 Vo svojom prvom odvolacom dôvode NITC tvrdí, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 45 až 65 a 68 napadnutého rozsudku rozhodol, že napadnuté akty neporušujú zásady právnej sily rozhodnutej veci, právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery, ako aj jej právo na účinný prostriedok nápravy. Všeobecný súd sa tak nesprávne domnieval, že Rada ju mohla opätovne zaradiť do sporných zoznamov na základe skutkových tvrdení, ktoré sa zhodovali s tými, ktoré boli uvedené na podporu jej prvého zaradenia, ktoré bolo zrušené právoplatným rozsudkom, pričom nedošlo k podstatnej zmene okolností a neexistovali nové dôkazy, ktoré nebolo možné získať pri tomto prvom zaradení. Podľa spoločnosti NITC sa Rada nemohla pri opätovnom zaradení na sporné zoznamy na základe toho istého kritéria na zaradenie do zoznamu obmedziť len na prekvalifikovanie skutočností, na základe ktorých došlo k jej prvému zaradeniu.
- 38 NITC s odkazom na uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 16. júla 2015, National Iranian Tanker Company/Rada (T-207/15 R, EU:T:2015:535), dodáva, že aj keď sa zásada právnej sily rozhodnutej veci neuplatnila *stricto sensu*, zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, ako aj právo na účinný prostriedok nápravy v zmysle článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a článku 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, uložili Rade povinnosť predložiť všetky svoje tvrdenia a dôkazy, ktoré má k dispozícii v rámci prvého zaradenia do zoznamu, inak by prišla o možnosť uplatniť ich neskôr. Všeobecný súd tak vyložil článok 47 Charty príliš reštriktívne. Logika, z ktorej vychádza napadnutý rozsudok, by dala Rade neobmedzenú právomoc na opätovné zavedenie reštriktívnych opatrení na základe tých istých dôvodov alebo na základe tých istých skutočností, ktoré sa mohli alebo mali uviesť pri prvom zaradení do zoznamu. Táto logika môže viesť k zneužívaniu a vystaviť tak dotknutý subjekt nebezpečenstvu opakovaných sporov, čo je v rozpore so zásadou spravodlivosti konania a s právom na riadnu správu vecí verejných.
- 39 NITC spresňuje, že Všeobecný súd sa konkrétne v bodoch 51 a 52 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že sa Rada mohla znovu oprieť o dôvod zaradenia do zoznamu týkajúci sa finančnej podpory poskytovanej iránskej vláde, napriek tomu, že predložené dôkazy sa v prevažnej miere vzťahovali k dátumu pred prvým zaradením do zoznamu a boli verejne prístupné alebo pochádzali z korešpondencie so spoločnosťou NITC. Pokiaľ ide o dôvod zaradenia do zoznamu týkajúci sa logistickej podpory, NITC uvádza, že Všeobecný súd v bode 53 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že tento dôvod nebol preskúmaný Všeobecným súdom vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608). Aj keď tento dôvod nebol uvedený v prvom zaradení do zoznamu, je totožný so skutkovým tvrdením o finančnej podpore, ktoré bolo zamietnuté v bode 60 tohto rozsudku pod inou kvalifikáciou.

40 Rada spochybňuje dôvodnosť prvého odvolacieho dôvodu. Domnieva sa, že pri prvom zaradení spoločnosti NITC do zoznamu nebola povinná uviesť všetky kritériá na zaradenie do zoznamu a dôvody, ktoré sa mohli pri tomto zaradení zohľadniť. Rada spresňuje, že pri prvom zaradení spoločnosti NITC do zoznamu neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by preukazovala dôvod zaradenia do zoznamu týkajúci sa finančnej podpory, ktorý by bol základom pre toto zaradenie. Pokiaľ ide o dôvod zaradenia do zoznamu týkajúci sa logistickej podpory, takýto dôvod nebol uvedený ani preložený Všeobecnému súdu na preskúmanie.

– *Posúdenie Súdnyim dvorom*

41 V rámci prvého odvolacieho dôvodu je porušenie jednotlivých zásad práva Únie a základných práv, ktoré uvádza NITC, v podstate založené na tvrdení, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že subjekt, ktorý dosiahol zrušenie reštriktívnych opatrení, ktoré boli voči nemu prijaté, môže byť opätovne zaradený do zoznamu subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, na základe dôvodov alebo dôkazov, ktoré mohli byť predložené pri prvom zaradení tohto subjektu do zoznamu, napriek tomu, že nedošlo k nijakej podstatnej zmene skutkových okolností a neexistuje žiaden nový dôkaz.

42 Pokiaľ ide najskôr o zásadu právnej sily rozhodnutej veci, treba pripomenúť, že zrušujúce rozsudky vyhlásené súdmi Únie majú od nadobudnutia právoplatnosti právnu silu rozhodnutej veci. Táto právna sila rozhodnutej veci sa týka nielen výroku zrušujúceho rozsudku, ale aj jeho odôvodnenia, o ktoré sa tento výrok nevyhnutne opiera a ktoré je z toho dôvodu od výroku neoddeliteľné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 49, ako aj citovanú judikatúru).

43 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že právna sila rozhodnutej veci sa spája len so skutkovými a s právnymi otázkami, o ktorých sa skutočne alebo nutne rozhodlo súdnym rozhodnutím (rozsudky z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 123, ako aj z 13. septembra 2017, Pappalardo a i./Komisia, C-350/16 P, EU:C:2017:672, bod 37).

44 V prejednávanej veci treba uviesť, že v rozsudku z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608), Všeobecný súd zrušil prvé zaradenie spoločnosti NITC do zoznamu s tým, že v bode 64 tohto rozsudku konštatoval, že skutočnosti, ktoré sa majú zohľadniť, neobsahujú žiadnu indíciu na podporu tvrdení Rady, podľa ktorých je NITC kontrolovaná iránskou vládou a poskytuje tejto vláde finančnú podporu. Ako totiž vyplýva z bodu 61 uvedeného rozsudku, Rada na preukázanie opodstatnenosti dôvodu týkajúceho sa finančnej podpory poskytovanej iránskej vláde z dôvodu väzieb existujúcich medzi akcionármi spoločnosti NITC a touto vládou, nepredložila žiaden dôkaz o vlastníckej a akcionárskej štruktúre spoločnosti NITC. Pokiaľ ide o tvrdenie založené na aktivitách spoločnosti NITC v oblasti prepravy ropy, ktorý Rada uviedla na pojednávaní v rámci tohto konania, Všeobecný súd v bodoch 58 až 60 tohto istého rozsudku len konštatoval, že tieto dôkazy neboli uvedené v odôvodnení prvého zaradenia spoločnosti NITC do zoznamu a nepodporili dôvod týkajúci sa finančnej podpory poskytovanej iránskej vláde, ktorá bola základom pre toto zaradenie.

45 Akty Rady tak boli rozsudkom z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608), zrušené, a to z dôvodu nedostatočných dôkazov, ktoré poskytla Rada na podporu ich skutkového základu. Z takéhoto konštatovania, ku ktorému sa podľa judikatúry citovanej v bode 43 tohto rozsudku viaže právna sila rozhodnutej veci, nemožno vyvodiť, že Rada následne nemohla použiť iné dôkazy preukazujúce existenciu finančnej podpory poskytovanej iránskej vláde alebo sa oprieť o iný druh podpory poskytovanej tejto vláde.

46 Treba však konštatovať, že opätovné zaradenie spoločnosti NITC do sporných zoznamov na základe napadnutých aktov je založené na dvoch odlišných dôvodoch, ktorými sú, ako vyplýva z bodu 48 napadnutého rozsudku, na jednej strane finančná podpora spoločnosti NITC iránskej vláde z dôvodu

väzieb medzi jej akcionármi a touto vládou a na druhej strane logistická podpora poskytovaná spoločnosťou NITC uvedenej vláde v dôsledku prepravy iránskej ropy. Ako uviedol Všeobecný súd v bode 50 napadnutého rozsudku, jediný dôvod súvisiaci s finančnou podporou bol už uvedený v odôvodnení k jej prvému zaradeniu do zoznamu, ktoré bolo zrušené rozsudkom z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608). Ako navyše vyplýva z toho istého bodu a z bodu 51 napadnutého rozsudku, dôkazy, ktoré boli v súvislosti s týmto dôvodom predložené Všeobecnému súdu v rámci žaloby v prvostupňovom konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, nie sú rovnaké ako tie, ktoré mu boli predložené v rámci konania, ktorého predmetom bolo jej prvé zaradenie do zoznamu a v ktorom bol vydaný rozsudok z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608).

- 47 NITC pritom tvrdí, že pokiaľ skutkové okolnosti, z ktorých Rada vychádzala vo svojom rozhodnutí o opätovnom zaradení do sporných zoznamov, už boli k dispozícii pri jej prvom zaradení, mala Rada povinnosť využiť všetky informácie, ktoré mala k dispozícii, a právne kvalifikácie, ktoré môžu odôvodniť prijatie reštriktívnych opatrení voči nej, pri tomto prvom zaradení do zoznamu, lebo v opačnom prípade sa ich nemôže následne dovolávať. Ako bolo vysvetlené na pojednávaní na Súdnom dvore, NITC sa domnieva, že aj keby sa zásada právnej sily rozhodnutej veci neuplatnila *stricto sensu*, takáto povinnosť vyplýva z výkladu tejto zásady so zásadou právnej istoty.
- 48 Stačí pritom uviesť, že táto výhrada nemôže viesť ku konštatovaniu, že došlo k porušeniu zásady právnej sily rozhodnutej veci, keďže z povahy veci vyplýva, že vzhľadom na to, že uvedené skutočnosti a právne kvalifikácie neboli zohľadnené v rozhodnutí, ktoré má právnu silu rozhodnutej veci, nemôžu byť skutkovými alebo právnymi otázkami, o ktorých sa skutočne alebo nevyhnutne rozhodlo v uvedenom rozhodnutí v zmysle judikatúry citovanej v bode 43 tohto rozsudku.
- 49 Treba dodať, že NITC vo svojom odvolaní neuvádza nijaký presný argument s cieľom tvrdiť, že zásady právnej sily rozhodnutej veci a právnej istoty, vykladané spoločne, priznávajú v prejednávanej veci – proti prijatiu nových reštriktívnych opatrení založených na iných dôvodoch a dôkazoch – širšiu ochranu, než je ochrana vyplývajúca zo samotnej zásady právnej sily rozhodnutej veci v prospech osoby alebo subjektu, ktorí dosiahli zrušenie svojho zaradenia do zoznamu osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje.
- 50 Pokiaľ ide o zásadu ochrany legitímnej dôvery, treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora platí, že tejto ochrany sa má právo dovolávať každá osoba podliehajúca súdnej právomoci, u ktorej inštitúcia Únie vyvolala dôvodné očakávania tým, že jej poskytla konkrétne uistenia. Naopak, nikto sa nemôže dovolávať porušenia tejto zásady, pokiaľ neexistujú uvedené uistenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. septembra 2017, Pappalardo a i./Komisia, C-350/16, EU:C:2017:672, bod 39, ako aj z 21. februára 2018, Kreuzmayr, C-628/16, EU:C:2018:84, bod 46).
- 51 Rozhodnutie o zaradení subjektu do zoznamu osôb alebo subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, však tomuto subjektu neposkytuje konkrétne uistenia o tom, že Rada nemá k dispozícii žiaden iný dôvod týkajúci sa tohto subjektu, než sú tie, ktoré sú uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia, ani iné dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť prijatie reštriktívnych opatrení voči nemu. Navyše ako Všeobecný súd správne konštatoval v bode 59 napadnutého rozsudku, rozsudok z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Conseil (T-565/12, EU:T:2014:608), nemôže u spoločnosti NITC vyvolať legitímnu dôveru, že Rada nemôže pri rešpektovaní uvedeného rozsudku prijať v budúcnosti rozhodnutie o opätovnom zaradení do zoznamu. Všeobecný súd okrem toho v bode 77 toho istého rozsudku spresnil, že nové zaradenie mena spoločnosti NITC do zoznamov osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, nemožno automaticky vylúčiť, a že Rada mala možnosť opätovne zaradiť jej meno do uvedených zoznamov na základe dostatočne právne podložených dôvodov.
- 52 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada neporušila zásadu právnej sily rozhodnutej veci viažucu sa k rozsudku z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608), ani zásady právnej istoty

a ochrany legitímnej dôvery tým, že napadnuté akty prijala na základe dôvodov týkajúcich sa finančnej a logistickej podpory poskytovanej spoločnosťou NITC iránskej vláde, ktoré sú pripomenuté v bode 46 tohto rozsudku.

- 53 Pokiaľ ide o právo na účinný prostriedok nápravy v zmysle článku 47 Charty, na ktorý sa odvoláva spoločnosť NITC, treba pripomenúť, že tento článok zabezpečuje v práve Únie ochranu, ktorú priznáva článok 6 ods. 1 a článok 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri rozsudok zo 16. mája 2017, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, bod 54 a citovanú judikatúru). Uvedený článok 47 vo svojom prvom odseku vyžaduje, aby každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie boli porušené, mal za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.
- 54 Zásada účinnej súdnej ochrany pritom nemôže Rade brániť v tom, aby opätovne zaradila do zoznamov osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, určitú osobu alebo subjekt na základe iných dôvodov, než sú tie, o aké sa opieralo prvé zaradenie, alebo na základe totožného dôvodu založeného na iných dôkazoch. Cieľom tejto zásady je totiž zabezpečiť, aby bolo možné pred súdom napadnúť akt spôsobujúci ujmu, a nie aby sa nemohol na základe iných dôvodov alebo dôkazov prijať nový akt spôsobujúci ujmu.
- 55 Ako už rozhodol Súdny dvor, pokiaľ je rozhodnutie inštitúcie Únie, voči ktorému sa podala žaloba, zrušené, prihliada sa naň, ako keby nikdy neexistovalo, a táto inštitúcia, ktorá má v úmysle prijať nové rozhodnutie, môže vykonať úplné preskúmanie a odvolávať sa na iné dôvody, než sú tie, na ktorých bolo založené zrušené rozhodnutie (pozri analogicky rozsudok zo 6. marca 2003, *Interporc/Komisia*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, bod 31).
- 56 Z toho vyplýva, že taká protiprávnosť, akú Všeobecný súd konštatoval v rozsudku z 3. júla 2014, *National Iranian Tanker Company/Rada* (T-565/12, EU:T:2014:608), v súvislosti s prvým zaradením spoločnosti NITC do zoznamov osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, nemôže Rade brániť v tom, aby po opätovnom posúdení situácie spoločnosti NITC prijala nové reštriktívne opatrenia na základe skutkových zistení, ktoré už existujú alebo sú dostupné.
- 57 Ďalej treba uviesť, že v rámci konania, ktoré viedlo k vydaniu rozsudku z 3. júla 2014, *National Iranian Tanker Company/Rada* (T-565/12, EU:T:2014:608), ktorý nadobudol právoplatnosť, NITC požadovala a dosiahla zrušenie reštriktívnych opatrení prijatých v roku 2012, ktoré tak boli odstránené z právneho poriadku Únie. Z toho vyplýva, že NITC sa môže na tento rozsudok odvolávať na podporu návrhu na náhradu škody, ako vyplýva z bodu 65 napadnutého rozsudku. NITC má okrem toho možnosť, ktorú využila, podať novú žalobu na súd Únie na účely preskúmania zákonnosti rozhodnutia o opätovnom zaradení do zoznamu, aby sa tak prípadne obnovilo jej pôvodné postavenie, a tiež získala náhradu škody.
- 58 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba konštatovať, že Všeobecný súd dospel správne k záveru, že Rada neporušila zásady právnej sily rozhodnutej veci, právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery, ani právo spoločnosti NITC na účinný prostriedok nápravy.
- 59 Prvý odvolací dôvod sa preto musí zamietnuť.

O druhom a štvrtom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 60 Vo svojom druhom odvolacom dôvode NITC tvrdí, že Všeobecný súd dospel k nesprávnemu záveru, že kritériá na zaradenie do zoznamu boli v prípade spoločnosti NITC splnené. Všeobecný súd sa v bodoch 87 až 89 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval,

že táto spoločnosť poskytovala podporu iránskej vláde v zmysle kritéria stanoveného v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, lebo jej poskytovala logistickú podporu tým, že prepravovala iránsku ropu a ďalej z dôvodu väzby existujúcej medzi energetickým sektorom a činnosťami súvisiacimi so šírením jadrových zbraní v Iráne. Pojem „logistická podpora“ nemôže zahŕňať podporu poskytovanú tretím osobám. Podľa výkladu Všeobecného súdu pritom stačí, že NITC aktívne pôsobí v iránskom ropnom odvetví, aby sa konštatovalo, že iránskej vláde poskytuje logistickú podporu, hoci tejto vláde nijaké služby neposkytovala. Navyše takýto výklad v podstate predstavuje tvrdenie o nepriamej finančnej podpore poskytovanej iránskej vláde, ktoré bolo zamietnuté v rozsudku z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608, bod 60).

- 61 Ďalej odkaz na odôvodnenie 22 rozhodnutia 2010/413, ktorý je uvedený v bode 86 napadnutého rozsudku, neumožňuje preukázať prepojenie medzi činnosťami spoločnosti NITC, energetickým sektorom a šírením jadrových zbraní a je nesprávny, lebo Únia po prijatí tohto rozhodnutia povolila činnosť spočívajúcu v preprave ropy na základe spoločného akčného plánu, ktorý bol vykonaný nariadením č. 42/2014. Aj keď spoločný akčný plán nestanovil pozastavenie individuálnych reštriktívnych opatrení ani zmenu kritérií na zaradenie do zoznamov osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje, treba z toho plánu, ako aj z nariadenia č. 42/2014 vychádzať pri výklade a uplatňovaní týchto kritérií. Bolo by však rozporuplné sa domnievať, že sa pojem „logistická podpora“ vzťahuje na činnosť spočívajúcu v preprave surovej ropy, ktorá bola uvedeným plánom a nariadením povolená, a bolo by nepredstaviteľné, že by Únia povolila činnosť, ktorá môže mať dostatočný kvantitatívny a kvalitatívny význam pre podporu šírenia jadrových zbraní. Hrozba, ktorú NITC predstavovala z hľadiska spoločného akčného plánu v porovnaní s predmetom reštriktívnych opatrení, nebola posúdená.
- 62 Napokon výklad podaný Všeobecným súdom je neprimeraný z hľadiska cieľov sledovaných rozhodnutím 2010/413 a nariadením č. 267/2012, lebo by umožňoval Rade prijať reštriktívne opatrenia voči každej osobe alebo subjektu pôsobiacich v odvetví, ktoré môže vytvárať značné príjmy pre iránsku vládu. Takto široký výklad kritérií na zaradenie do zoznamu by zmenil tieto akty na nástroje obchodných sankcií. Takýto výklad by bol tiež v rozpore so zásadou právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby sa v prípade nejednoznačnosti právnej úpravy prijal výklad, ktorý je pre NITC čo najpriaznivejší.
- 63 Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode NITC tvrdí, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol tvrdenie, ktoré uviedla subsidiárne a podľa ktorého v prípade, že by sa zachoval široký výklad kritéria na zaradenie do zoznamu, ktoré je uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413 a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, takýto výklad by viedol k neprimeranosti tohto kritéria vo vzťahu k cieľom sledovaným rozhodnutím 2010/413 a nariadením č. 267/2012, a teda k protiprávnosti uvedených ustanovení.
- 64 Rada spochybňuje dôvodnosť druhého a štvrtého odvolacieho dôvodu. Domnieva sa, že sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že dôvod týkajúci sa logistickej podpory poskytovanej iránskej vláde bol splnený, a uvádza, že aj keď spoločný akčný plán stanovoval určité zmiernenie sankcií voči Iránskej islamskej republike, bolo v tomto štádiu ešte nevyhnutné zachovať tlak na uvedenú vládu, aby ukončila svoje činnosti súvisiace so šírením jadrových zbraní.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 65 Vo svojom druhom a štvrtom odvolacom dôvode, ktoré treba preskúmať spoločne, NITC spochybňuje spôsob, akým Všeobecný súd vyložil a voči nej uplatnil kritérium na zaradenie do zoznamu, ktoré je stanovené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, zmeneného rozhodnutím 2012/635, a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, zmeneného nariadením č. 1263/2012.

- 66 Po prvé nemôže obstať tvrdenie spoločnosti NITC, podľa ktorého dôvod týkajúci sa logistickej podpory iránskej vláde, ktorý Všeobecný súd vyhlásil v bode 92 napadnutého rozsudku za dôvodný, zodpovedá dôvodu týkajúcemu sa finančnej podpory tejto vláde, ktorý bol zamietnutý v rozsudku z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608). V tejto súvislosti stačí uviesť, že Všeobecný súd v bodoch 84 až 87 napadnutého rozsudku odôvodnil oprávnenosť dôvodu založeného na logistickej podpore poskytovanej spoločnosťou NITC iránskej vláde na základe odôvodnenia, ktoré sa líši od odôvodnenia, na základe ktorého zamietol vo svojom rozsudku z 3. júla 2014, National Iranian Tanker Company/Rada (T-565/12, EU:T:2014:608, body 58 až 64), skutkové okolnosti, z ktorých Rada vychádzala, keď dospela k záveru, že NITC poskytovala finančnú podporu uvedenej vláde. Konkrétnejšie treba zdôrazniť, že Všeobecný súd v bode 82 napadnutého rozsudku spresnil, že Rada spoločnosti NITC nevytýka poskytovanie nepriamej podpory iránskej vláde prostredníctvom tretej spoločnosti, ktorá by vyplácala iránskej vláde dividendy, ale že sa v prípade žalobkyne domnieva, že uvedenej vláde poskytuje logistickú podporu z dôvodu významného objemu jej prepravných činností v iránskom ropnom odvetví, ktoré táto vláda kontroluje.
- 67 Po druhé treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 85 napadnutého rozsudku správne pripomenul, že kritérium podpory poskytovanej iránskej vláde, ktoré je uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, zmeneného rozhodnutím 2012/635, a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, zmeneného nariadením č. 1263/2012, sa má chápať v tom zmysle, že sa týka vlastných činností dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu, ktoré aj keď samy osebe priamo alebo nepriamo nesúvisia so šírením jadrových zbraní, môžu toto šírenie podporovať tým, že iránskej vláde poskytujú zdroje alebo nástroje materiálneho, finančného alebo logistického charakteru, ktoré jej umožňujú pokračovať v činnostiach spočívajúcich v šírení jadrových zbraní (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, body 80 a 81, ako aj zo 7. apríla 2016, Central Bank of Iran/Rada, C-266/15 P, EU:C:2016:208, bod 44).
- 68 Ako vyplýva z bodov 81 a 82 rozsudku z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada (C-440/14 P, EU:C:2016:128), s cieľom narušiť financovanie iránskeho jadrového programu zo strany iránskej vlády toto kritérium zohľadňuje „potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu plynúcimi z jeho energetického sektora a financovaním jadrových činností Iránu predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní“, ktoré bolo okrem iného uvedené v rezolúcii č. 1929 a v odôvodnení 22 rozhodnutia 2010/413. Spojitosť medzi energetickým sektorom a šírením jadrových zbraní je tak stanovená samotným normotvorcom Únie.
- 69 Z judikatúry Súdneho dvora navyše vyplýva, že toto kritérium vykladané s ohľadom na ciele sledované Radou je zamerané na formy podpory poskytovanej iránskej vláde, ktoré vzhľadom na svoj kvantitatívny a kvalitatívny význam prispievajú k pokračovaniu iránskych jadrových činností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 83, a uznesenie zo 4. apríla 2017, Sharif University of Technology/Rada, C-385/16 P, neuvverejnené, EU:C:2017:258, bod 64).
- 70 Pokiaľ ide o pojem „logistická podpora“, Súdny dvor rozhodol, že výraz „logistická“ sa neobmedzuje na činnosti spočívajúce v preprave tovaru alebo osôb, ale zahŕňa aj činnosti, ktoré v podstate súvisia s metódami a prostriedkami organizácie operácie alebo procesu a s poskytovaním zdrojov, ktoré sú potrebné na uskutočnenie určitej činnosti alebo určitého procesu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, C-459/15, neuvverejnený, EU:T:2016:646, body 53 a 54).
- 71 S prihliadnutím na tieto skutočnosti Všeobecný súd v bode 87 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že vzhľadom na význam prepravných činností spoločnosti NITC v iránskom ropnom odvetví, ktoré iránskej vláde umožňujú reagovať na stanovené logistické potreby v tomto odvetví, ktoré kontroluje, a na spojitosť medzi energetickým sektorom a činnosťami spočívajúcimi v šírení jadrových

zbraní v Iráne, je potrebné dospieť k záveru, že NITC poskytovala podporu iránskej vláde, takže bolo splnené kritérium uvedené v článku 20 ods. 1 písm. c) rozhodnutia 2010/413, zmeneného rozhodnutím 2012/635, a v článku 23 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 267/2012, zmeneného nariadením č. 1263/2012.

- 72 Ako vyplýva z bodov 67 až 70 tohto rozsudku, takýto výklad zo strany Všeobecného súdu je súčasťou právneho rámca, ktorý je jasne vymedzený cieľmi sledovanými právnymi predpismi upravujúcimi reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike, takže nie je v rozpore so zásadou právnej istoty.
- 73 Po tretie treba zastávať názor, že sa Všeobecný súd v bodoch 88 a 89 napadnutého rozsudku nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že tento záver nemožno spochybníť tým, že bol spoločným akčným plánom, ako aj rozhodnutím 2014/21 a nariadením č. 42/2014 pozastavený zákaz prepravy ropy pochádzajúcej alebo vyvážanej z Iránu do akejkoľvek inej krajiny.
- 74 V tejto súvislosti došlo v rámci prvej etapy postupu na dosiahnutie dlhodobého a komplexného riešenia iránskej jadrovej otázky k zmierneniu sankcií voči Iránskej islamskej republike vyplývajúcich z týchto aktov bez toho, aby bol spochybnený cieľ sledovaný rozhodnutím 2010/413 a nariadením č. 267/2012, ktorým je zabrániť šíreniu jadrových zbraní a vyvinúť tak na Iránsku islamskú republiku tlak, aby dotknuté činnosti ukončila. Navyše aj keď uvedené akty viedli k dočasnému pozastaveniu uvedeného zákazu, ktoré bolo predĺžené viacerými po sebe nasledujúcimi aktmi Rady, takže sa zákaz dočasne nevzťahoval na činnosť vykonávanú spoločnosťou NITC, na základe prvkov vymedzených v rámci prvej etapy spoločného akčného plánu, ani aktov, ktoré Rada prijala na vykonanie tohto plánu, nebolo stanovené pozastavenie individuálnych reštriktívnych opatrení alebo zmena kritérií, na základe ktorých bolo možné takéto opatrenia prijať, ako to Všeobecný súd správne uviedol v bodoch 89 a 90 napadnutého rozsudku, a ako to pripúšťa NITC.
- 75 Po štvrté NITC tvrdí, že výklad kritéria na zaradenie do zoznamu založeného na podpore poskytovanej iránskej vláde, ktorý vykonal Všeobecný súd, priznáva tomuto kritériu neprimeranú povahu s ohľadom na ciele sledované rozhodnutím 2010/413 a nariadením č. 267/2012 a v dôsledku toho sa stáva protiprávnym a neuplatniteľným vo vzťahu k spoločnosti NITC.
- 76 V tejto súvislosti zásada proporcionality vyžaduje, aby prostriedky, ktoré zavádza ustanovenie práva Únie, boli primerané na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (rozsudok z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 122, ako aj citovaná judikatúra).
- 77 Súdny dvor rozhodol, že cieľom rozhodnutia 2010/413 a nariadenia č. 267/2012 je – ako bolo uvedené v bode 74 tohto rozsudku – zabrániť šíreniu jadrových zbraní a vyvinúť tak na Iránsku islamskú republiku tlak, aby ukončila dotknuté činnosti. Tento cieľ, ktorý zapadá do širšieho rámca úsilia spojeného s udrжанím medzinárodného mieru a bezpečnosti, je legitímny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 124, ako aj citovanú judikatúru).
- 78 Výklad kritéria na zaradenie do zoznamu založeného na „podpore poskytovanej iránskej vláde“, ktorý v prejednávanej veci vykonal Všeobecný súd, však v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 67 až 69 tohto rozsudku umožňuje zamerať sa na činnosti, ktoré môžu podporovať šírenie jadrových zbraní tým, že iránskej vláde poskytujú zdroje alebo nástroje materiálneho, finančného alebo logistického charakteru, ktoré jej umožňujú pokračovať v činnostiach spočívajúcich v šírení jadrových zbraní bez toho, aby viedol k tomu, že takúto podporu môže predstavovať akákoľvek činnosť, ale len činnosti, ktoré vzhľadom na svoj kvantitatívny a kvalitatívny význam prispievajú k pokračovaniu činností spočívajúcich v šírení jadrových zbraní. Za týchto podmienok sa nezdá, že také kritérium, aké Všeobecný súd vložil v prejednávanej veci, je neprimerané a prekračuje medze toho, čo je potrebné na dosiahnutie uvedeného cieľa.

79 Z toho vyplýva, že druhý a štvrtý odvolací dôvod sa musia zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

80 Vo svojom treťom odvolacom dôvode NITC tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 123 až 138 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že zásah do jej práva vlastníť majetok, práva na dobrú povesť a do jej slobody podnikania v dôsledku jej opätovného zaradenia do sporných zoznamov bol primeraný. Po prvé Všeobecný súd mal konštatovať, že toto opätovné zaradenie do zoznamu bolo zjavne neprimerané s ohľadom na porušenie základných zásad a práv, ktorých sa NITC pred ním dovoľavala v rámci prvého žalobného dôvodu. Po druhé Všeobecný súd porušil základné práva spoločnosti NITC tým, že spoločnému akčnému plánu nepriznal dostatočný význam. V tejto súvislosti NITC tvrdí, že skutočnosť, že sa Rada na ňu „zamerala“, je neprimeraná a zároveň diskriminačná. Odôvodnenie Všeobecného súdu, ktoré spočíva v tom, že v bode 135 napadnutého rozsudku potvrdil, že reštriktívne opatrenia prijaté voči spoločnosti NITC boli opodstatnené z dôvodu významu jej činností spočívajúcich v preprave ropy, pričom zároveň uznal, že tieto činnosti boli povolené, je rozporuplné. Pokiaľ totiž platí, ako je uvedené v bodoch 86 a 87 napadnutého rozsudku, že sa spojitost so šírením jadrových zbraní zakladá na príjmoch, ktoré iránska vláda v konečnom dôsledku získava z predaja iránskej ropy, nie je rozdiel v tom, či túto ropu prepravuje NITC alebo jedna či viacero iných spoločností.

81 Rada spochybňuje dôvodnosť tretieho odvolacieho dôvodu. Tvrdí, že Všeobecný súd v plnej miere zohľadnil zásadu proporcionality, keď rozhodol, že opätovné zaradenie spoločnosti NITC do sporných zoznamov bolo opodstatnené z dôvodu významu jej prepravných činností v iránskom ropnom odvetví, a tým, že konštatoval, že činnosti iných subjektov spočívajúce v preprave ropy nemali porovnateľný rozsah.

– Posúdenie Súdny dvorom

82 Podľa článku 52 ods. 1 Charty akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd zakotvených v tejto Charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd, pričom na základe zásady proporcionality sú obmedzenia možné len vtedy, ak sú potrebné a skutočne spĺňajú ciele všeobecného záujmu uznané Úniou alebo potrebu chrániť práva a slobody ostatných.

83 Pokiaľ ide o právo vlastníť majetok a slobodu podnikania, ktoré sú zakotvené v článkoch 16 a 17 Charty a na ktoré sa odvoláva NITC, Súdny dvor rozhodol, že tieto základné práva nie sú absolútnymi výsadami. V dôsledku toho môže byť výkon týchto práv obmedzený pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a v súvislosti so sledovaným cieľom nepredstavujú neprimeraný a neprípustný zásah do samotnej podstaty takto zaručených práv (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, body 121 a 122 a citovanú judikatúru).

84 Aj keď napadnuté akty obmedzujú základné práva spoločnosti NITC, tieto obmedzenia však zodpovedajú, ako vyplýva z preskúmania druhého a štvrtého odvolacieho dôvodu, legitímnemu cieľu sledovanému právom Únie, a síce boju proti šíreniu jadrových zbraní, ktorý zapadá do širšieho rámca zachovania medzinárodného mieru a bezpečnosti, na ktorého zásadný význam poukázal Všeobecný súd v bode 132 napadnutého rozsudku.

85 Všeobecný súd v uvedenom bode 132 okrem iného zdôraznil, že uvedené obmedzenia sa týkajú len časti aktív spoločnosti NITC a že rozhodnutie 2010/413, ako aj nariadenie č. 267/2012 stanovujú určité výnimky. Tieto akty totiž stanovujú možnosť uvoľniť finančné prostriedky, ktoré by spoločnosti NITC

umožnili pokryť určité náklady, najmä tie, ktoré sa považujú za základné, alebo dodržať niektoré konkrétne obchodné zmluvy. Pokiaľ ide o zásah do dobrej povesti, Všeobecný súd poznamenal, že Rada netvrdila, že sa NITC sama podieľa na šírení jadrových zbraní. Z toho vyvodil, že teda nebola osobne spájaná s konaniami, ktoré predstavujú ohrozenie medzinárodného mieru a bezpečnosti, takže miera nedôvery voči nej bola z tohto dôvodu nízka.

- 86 Vzhľadom na tieto skutočnosti sa obmedzenia práva vlastníť majetok a slobody podnikania spoločnosti NITC nejavia ako neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom. Rovnaký záver platí, aj pokiaľ ide o zásah do jej dobrej povesti, ktorý uvádza (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2016, Central Bank of Iran/Rada, C-266/15 P, EU:C:2016:208, bod 53).
- 87 Napokon sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že tento záver nemôže byť spochybnený prijatím spoločného akčného plánu a že situáciu spoločnosti NITC nebolo možné porovnávať so situáciou iných subjektov, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti spočívajúce v preprave ropy, ako NITC. V tejto súvislosti stačí odkázať na úvahy uvedené v bodoch 65 až 79 tohto rozsudku.
- 88 Tretí odvolací dôvod treba preto zamietnuť a v dôsledku toho zamietnuť toto odvolanie v celom jeho rozsahu.

O trovách

- 89 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 90 Keďže Rada navrhla zaviazat' spoločnosť NITC na náhradu trov konania a NITC nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. National Iranian Oil Company znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie.**

Podpisy